

«Небесна Сотня воїнів Майдану» До Дня Героїв Небесної Сотні»

Трагічні події на майдані Незалежності під час Революції гідності увійшли у новітню історію України як символ всенародного спротиву злочинній владі. Цих злочинів було скоєно чимало — це й так звані Харківські угоди, зневажання української мови та принципів демократії, свідоме нищення Збройних Сил, зрив євроінтеграційних процесів тощо.

У ніч проти 30 листопада 2013 року о 4 годині ранку, коли на Майдані Незалежності перебувало близько 100 протестувальників, площу оточили 300 озброєних спецзасобами бійців «Беркута». З надмірним застосуванням сили вони витіснили людей з Майдану. Протестувальників били кийками та ногами. Внаслідок розгону було травмовано 84 особи, зокрема 17 студентів.

Зрив підписання євроінтеграційної угоди та побиття студентів виявилися не єдиними, а, можливо, і не головними причинами соціального напруження в суспільстві. Чимало громадян були невдоволені через зростаючу політичну корупцію та цинічне нехтування інтересами Українського народу.

Через декілька днів після силового розгону протестувальників на Майдан вийшли вже тисячі українців, вимагаючи покарання спецпризначенців. Проте керівництво держави їх не почуло. Більше того, до столиці почали стягувати військовослужбовців внутрішніх військ, сотні одиниць військової техніки, намагаючись залякати мітингувальників. Але злочинна влада прорахувалася.

Головна вулиця столиці Хрещатик, вулиці інших міст України заповнили сотні тисяч людей. Щоправда, тепер вони вимагали не лише асоціації з ЄС, а й висували політичні вимоги, зокрема й щодо відставки злочинного уряду, який із ще більшим завзяттям почав «наводити конституційний порядок».

Першим майданівцем, який став жертвою злочинного режиму, був житомирський Павло Мазуренко. Він працював програмістом в одній зі столичних фірм. Щодня після роботи приходив на Майдан. Повертаючись якось додому, був жорстоко побитий міліціонерами і за кілька днів помер.

Люди, які відкрито виступили проти злочинного режиму, були представниками всіх регіонів України, різними за політичними і релігійними переконаннями, статками і соціальним статусом. Але кожен з них мріяв жити у вільній, незалежній Україні, де поважають права людини, кожен має право на вільне висловлення власної думки. А ще люди бачили свою країну частиною Європи.

Людей, які загинули на Майдані та прилеглих до нього вулицях, вперше «Небесною сотнею» назвала поетеса Тетяна Домашенко, присвятивши їм вірш «Небесна сотня воїнів Майдану». Сьогодні в багатьох містах і селах встановлені пам'ятні дошки, їхніми іменами названі вулиці й сквери. Рішенням Київської міської влади відрізок вулиці Інститутської, де між протестувальниками і спецпризначенцями точилися жорстокі сутички і були розстріляні десятки людей, перейменованій на Алею Героїв Небесної Сотні.

Ста учасникам протесту присвоєно звання Герой України з удостоєнням ордена «Золота Зірка» (посмертно). А 20 лютого став Днем Героїв Небесної Сотні. ... Герої «Небесної сотні» пішли у вічність. Але людина живе стільки, скільки про неї пам'ятають. Ті, хто віддав свої життя на Майдані за право українців жити у

вільній демократичній державі, житимуть вічно. Українці пам'ятатимуть про них завжди.

За словами директора Державного архіву Львівської області Мартенс Ірини Євгенівни, Державному архіві Львівської області з метою гідного вшанування подвигу Героїв Небесної Сотні, а також утвердження патріотизму та національної гідності, консолідації суспільства було підготовлено он – лайновий варіант тематичної виставки «Небесна Сотня воїнів Майдану. До Дня Героїв Небесної Сотні»

Документи і матеріали представлені на даній виставці, будуть цікаві не лише історикам, що досліджують дану тематику, але й учнівській та студентській молоді.

**Науковий співробітник відділу
використання інформації документів ДАЛО**

О. Бондар